

140

Forslag til lov

om

ændringer i byggestøttelovgivningen (vedrørende kapitlerne I, II, III og V).

(Fremsat i folketinget den 18. april 1952 af *Ingvard Dahl, V. Buhl, Einer-Jensen, H. C. Hansen, Poul Hansen* [Svendborg], *Qvist Hansen, Kjørboel* og *Holger Larsen*).

§ 1.

I § 6, stk. 2, 1. linie, i lov nr. 235 af 30. april 1946 om byggeri med offentlig støtte som senere ændret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 288 af 14. juni 1951, ændres „rentenedsættelse eller afdragshenstand“ til: „rentefrihed, rentenedsættelse eller afdragshenstand“.

§ 2.

§ 13 affattes således:

„Stk. 1. Findes det fornødent til nedbringelse af boligafgift eller leje — eller af udgift til forrentning af grunden i de i § 10, stk. 1, sidste punktum, omhandlede tilfælde —, kan indenrigs- og boligministeren for et tidsrum af indtil 20 år indrømme såvel afdragshenstand som fritagelse for eller nedsættelse af den i § 6 fastsatte rente.

Stk. 2. Rentefrihed kan indrømmes for indtil 65 pct. af lånet. I det omfang og for det tidsrum, hvori lånet gives rentefrit, er det tillige afdragsfrit. Der sikres den rentefrie del af et lån panteret foran den rentepligtige del.

Stk. 3. For rentepligtige lån og dele af lån kan indenrigs- og boligministeren nedsætte renten med indtil $1\frac{1}{2}$ pct. p. a. eller, forsåvidt angår lån i parcel- eller rækkehuse, med indtil 2 pct., ligesom der indenfor disse grænser kan gives afdragshenstand tillige med eller uden rentenedsættelse.

Stk. 4. Afdragshenstand har ikke til følge, at kommunegaranti ophører.

Stk. 5. Indenrigs- og boligministeren skal altid betinge sig ret til at ophæve rentefrihed, rentenedsættelse eller afdragshenstand med virkning for fremtiden, om ejendommens økonomi forbedres eller kan forbedres ved omprioritering eller ændrede forhold for byggeriet taler derfor.“

§ 3.

§ 15, 1. pkt., affattes således: „Tilskud gives kun, når kommunen og virksomheden selv tilsammen rente- og afdragsfrit tilskylder et beløb svarende til $\frac{2}{5}$ af statens tilskud.“